

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1658

§. 22. Si ergo me quæritis, sinite hos abire. v. 8.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45556

excogitare potestis. Capite me, rapite me, ligate me, ad mortem quoque ipsam ducite me. Adsum.

O Domine quantam erga nos ostendisti charitatem! quando solus pati & nullum hominem tua de causa affligi voluisti, qui passione tua temporali nos ab æterna liberare decrevisti, non ut nos sine tribulatione & dolore huius præsentis vitæ pelagus enavigaremus, sed ut nobis præteritis temporis afflictio esset salutaris & ut illam toleraremus nati ex Adam, exemplum nobis insigne proposuisti, in quo videmus quid possimus. Dicam ergo morbo, paupertate, calumnia, humilitate adventante & quærent me: Ego sum, ego sum illa pati dignus. Imo dignissimus.

§. 22. Si ergo me quæritis, sinite hos abire. v. 8.

O amicam vocem Iesu: Ecce curam maiorem habet de suis, & nobis quam de se! Nota charitatem ineffabilem & adentem Iesu, Christiane, & imitare, vult ipse perire volens, lubens, ut nos salvet; vult mori, ut nos vivamus. O stupendam charitatem Iesu! quis eam comprehendet. vere hic ostendit quod alias dixit. *Ego sum pastor bonus, bonus pastor animam suam ponit pro ovibus suis*, salutem enim Apostolorum eligens, ultero se obrulit. Unum dat sufficientem pro vita omnium redemptorem ut & mortuorum & vivorum imperium acciperet solus ergo qui ex vitio Patre est vita pro vita omnium vitam suam carnalem tradidit, ut nos vivificaret sua vita spiritali. Primitiæ dormientium Christus, & primogenitus ex mortuis ad immortalem vitam hominibus per resurrectionem suam viam aperuit. Semovit igitur à periculo illo discipulos, non ignorans ad se solum certamen illud & opus salutis nostræ pertinere: regnantis enim & non servientis nature opus est. Iussit autem sinere discipulos abire, ut impleretur sermo quem dixit: *Quia quos dedisti mihi non peridi ex iis quemquam*. Neque expediebat, ut discipuli cum eo morerentur, i. ne & ipsi à simplicioribus mediatores reputarentur & Christo æquiparentur, unde convaluit illa Pauli exhortatio ad eiusmodi genus hominum, qui dicebant. *Ego sum Pauli, Ego autem Apollo Ego vero Cepha, Ego autem Christi: nunquid Paulus crucifixus est pro vobis, aut in nomine Pauli baptizati estis. 1. Cor. 1.* Solus Christus est qui redimere nos potuit. *Torcular calcavi solus*, inquit Isaias, & de gentibus non est vir mecum. Solus ergo ipse sufficientissimum pretium fuit ad nos omnes redimendos, adeoque sub typo discipulorum nos omnes in libertatem asseruit, dum ipse pro nobis ligari voluit. Pulchre hoc indicavit Dominus cum dixit: *Si ergo me quæritis sinite hos abire, quasi dixerit: si ego victima esse pro peccatis debeo,*

debeo; Ergo homines dimittendi sunt, quia pretium sufficiens pro omnibus Deo pendam. 2. si & ipsi capti & supplicis subiecti fuissent, non potuissent Christi esse testes & Legati per mundum annuntiare redemptionem in nomine eius. Omnibus igitur profuit Dominus, quando se pro Apostolorum orbem conversaris substituit.

O Domine quam promptus & paratus & præcicus omnium te ipsum pro nobis in mortem tradidisti, & tu ex obedientia Patris in omni contumelia, tormentis & pœnis perferendis, patri es obsecutus; & discipulis pepercisti. Te quidem obtulisti, verum illos illæsos abire fecisti. Noveras quippe ad tolerandas passiones, ipsos adhuc minus esse idoneos. Distulisti ad tempus quoad utique habiles fierent: quemadmodum nutrix circa infantis curam materno vigilat affectu, donec educatus validior fiat. tunc & ipsa quem prius fovebat gremio, exercet laboribus & ad mundi perferenda mala non paroit. Hinc dicebas: *si ergo me queritis, finite hos abire.* Eia Domine da mihi, ut tibi in omnibus obediam, nec respiciam ad proximos, qui me per iniuriam contristant, sed ad tuam immensam charitatem ex qua tribulationem mihi immisisti: sic gratiam tuam in me agnoscam præ omnibus excæcatis, qui tibi in mea vocatione quotidie contradicunt; ac illis magis compatiar, quam me ipsum contristem. Verum sicuti pepercisti discipulis tanquam adhuc ad passionem imparatis: ita benignus intuerere meam infirmitatem & supple tua divina gratia quod in me desideratur. Amen.

§. 23. *Ut impleretur sermo quem dixit: quia quos dedisti mihi non perdidisti ex eis quonquam. v. 9.*

In oratione illa post cœnam, apud S. Joannem, rogaverat patrem Christus, ut servaret eos quos sibi dedisset Apostolos, in Passione, & post mortem eius ne deficerent à se, quorum curam habuisset usque eo, nec quonquam perdidisset, ut ipsi manentes post resurrectionem prædicarent veritatem, euntes in orbem terrarum, omni populo sive Iudæorum, sive Gentium, & horum Apostolorum Christo in carne mortali viuo, nullum ipse Christus perdidit, sive destruxit; sua incuria aliaue causa data amisit. solus Iudas, à se ipso occisus fuit, non ex negligentia Christi aut contemptu, sed propria ex malitia. Quonquam etiam aliter idem dictum exponi possit, nempe sic: quos mihi absolute dedisti, & non ut solum ad tempus aliquod mecum essent, ex his nullum perdidisti. Iudas autem prævidens non per se veraturum finaliter, solum ad tempus accommodasti, ut secun-

C

dum